

12

Bankéř seděl absolutně rovně a vypadal stejně strnule jako tvrdé javorové křesílko, které ho podpíralo. Díval se směrem muže, který seděl na druhé straně stolu, ale jeho obličej nevnímal. Místo toho jeho pohled bloudil mezi lampou, vyrobenou z lodního signálního světla, nožem na dopisy, předělaným ze staré píky, a zaprášeným modelem ropného tankeru na polici v knihovně. Díval se prostě všude, jen ne do chladných šedých očí Yvese Villarda.

„Je mi líto, monsieur Villarde,“ pohlédl na špičatý nůž a zadoufal, že ho po něm druhý muž nevrhne, jakmile vyřkne další slova. „Správná rada přezkoumala žádost vaší společnosti a obávám se, že její rozhodnutí je definitivní. Žádný další úvěr vám poskytnout nemůžeme, a pokud do konce týdne neuhradíte své pohledávky, podnikneme příslušné kroky pro případ neplnění.“

Otevřel tenkou složku a přeletěl očima první stránku. „Celkový dluh nyní činí 27,45 milionů eur. Pokud nedojde k platbě, banka nebude mít jinou možnost než uplatnit zástavní právo na vaši flotilu.“ Příliš pozdě si uvědomil svou chybu a odkašlal si. „Mám na mysli ta firemní plavidla, která vám dosud nebyla obstavena.“

Zavřel desky, pevně je stiskl v prstech, našel v sobě odvahu podívat se na svého klienta a čekal na jeho reakci.

Villard nic neřekl, ale to ani nemusel. I když seděl mlčky a bez hnutí, vyzářovala z něj moc, autorita a teď také vztek. Ještě větší působivost tomu dodával fakt, že mu bylo téměř sedmdesát let. Jeho statné tělo bylo očividně ve formě a zdálo se, že stále napíná švy jeho tmavého vlněného obleku. Černé vlasy měl jen lehce prošedivělé a opálenou tvář téměř bez vrásek.

Jen jeho ruce prozrazovaly drsné časy, které prožil během desetiletí strávených na moři. Poprvé se nalodil jako náctiletý učeň a později vybudoval od základů svou prosperující společnost. Silné, šlachovité ruce měl ošlehané a zjizvené léty těžké manuální práce. Bankéř pohlédl z rukou do mužových očí a našel v nich pronikavost, která vypovídala o tom, že tenhle člověk se ještě zdaleka nerozhodl přestat žít podle vlastních pravidel.

„Naše společnost se zaměřuje na seizmický průzkum a přepravu ropy,“ prosl Villard hlubokým, ale překvapivě klidným hlasem. „Lodě jsou pro nás prostředky k přežití. Připravíte nás o lodě, zabijete celou společnost.“

Bankéř přikývl. „Naše vedení s vámi soucítí, ale vzhledem k vaší situaci nevidí žádnou jinou cestu.“

„Naši právníci už na tom pracují.“

„Kontakty naší banky mají za to, že je nepravděpodobné, že by vám Interpol marseilleská plavidla v dohledné budoucnosti vydal, vzhledem k povaze obvinění.“

„Obvinění se týkají několika nepoctivých zaměstnanců,“ odpověděl Villard. „Vedení společnosti do těchto aktivit nebylo zapojeno a nevědělo o nich.“ To byla lež, ale napojení na zakladatele a ředitele společnosti se úřadům dosud nepodařilo prokázat.

Ale na tom teď nezáleželo. Podle všeho se zdálo, že Lavera Exploration Company co nevidět podlehne trojitému smrtelnému úderu. Propad cen ropy před několika lety, způsobený zvýšením produkce USA a ruskými šarvátkami s OPEC, následoval střemhlavý pokles poptávky během pandemie. A sotva následné zotavení a ruská invaze na Ukrajinu světové ceny ropy zase navýšily, většinu firemní flotily v Marseille obstavil Interpol.

Zjistil totiž, že celkem dvanáct tankerů, čtyři průzkumná plavidla a jedna kabelová loď se účastnily transportu velkých množství venezuelského kokainu a mexických metamfetaminů do západní Evropy. Měsíce trvající vyšetřování tajných francouzských agentů vedlo k hromadnému zatýkání a zabavování lodí.

V posledních deseti letech se pašování drog stalo nejlukrativnějším zdrojem příjmu Lavery. Ale zakladatel firmy byl víc než obyčejný gangster a pašerák. Yves Villard byl vizionář. Náhodný objev jedné z jeho seizmických průzkumných lodí, využívající jeho vlastní patentovanou technologii dálkové detekce, ho přiměl zaměřit se na budoucnost. Nezákonné peníze z pašování drog nevyhazoval za jachty a soukromé tryskáče, nýbrž je celou dobu investoval do specializovaných plavidel, ještě větších terénních průzkumů a zejména do práv užívání a těžby v příbřežních lokalitách. Strategicky je skupoval po celém světě coby základní